

41-ik szám.

October 7-én. 1871.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.–decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt 50 kr.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvársznál. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-
 tere 7-ik szám. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.
Hirdetések felvételnek: NASCHITZ J. hirdetményi irodájában, Pest, József tér 12-ik
 szám a. a hirdetéseket illető közönséges es pénzes levelek szintén Naschitz I. irodájába
 ezmezendők.

XXIII. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Soha se volt még Pesten anyi igazság, mint most. Egisz ország törvinsziki ülnyögei, elnyögei, fiskarusai, szolgabiroi mind it vannak. A menyi kifent bajuszt, kordovany ezizmat most Pesten latnyi, még azt gondolya az ember utolyara: magyar varos. Perse, hogy mind ismerős. „Micsinyalsz it?“ kirdik tüle. „Varom valamit.“ — „Mit varod?“ — Elnyögtsiget, ülnyögtsiget, királyi ügyviszsiget, jarasbirosagot. — Minden ember var valamit. — Soha se nem hitem volna, hogy tekintedezs barátom uram familiaja ilyen nagy kiterjedisü legyen. Enyi Mindenváró!

No hat Simor primas izs bealt infallibilistanak. Bebizonyitja, hogy romai papak mindig infallibilisek voltak. — Valyon Johanna Pappissa izs?

Mindenap latom jozsefvarosi piaczon egy ezifra bodét, a kinek felirasa „Passionspiel,“ a hun oberammergaui komediasok Jezus Krisztus törtinetit theatruban bemutatnak. Theatrum

utan pedig megy szent tarsasag Orpheumba, a hun aztan immaculata virgo olyan ceppelpolkat jarja Pontius Pilatusal, hogy anal csak szt. Péter iszik nagyob Bruderschaftot Kajafasal. Soha se halotam, hogy zsidók vagy törökök komediat csinyalnanak maguk vallasukbul.

No hanem csinyaltak belüle Nyitran tra-goediat. Szent kanonokok akartak csinyalni egy kis szent panszlav ribilliot, ara szent publikum kapta szent botokat, ütöte papoknak szent palastyahoz, szent küvekel beverte szent ablakokat, mig szent Sujanszkynak is megszenteltek azt a testi riszit, a mi még nem volt megszentelve. Az ember nem tuggy, sirjon e rajta? Ki tuggy, hatha ez izs csak Passionsspiel volt? Kitelik ezektül a papoktul minden; én azt hiszem, hogy ük maguk fogadtak föl embereket, a kik üket megverjenek, hogy azutan hivek condolentiajat maguk irant felgerjeszthesenek. Bizonyosan igy kelet lenyi.

Alazatozs szolgaja

Tallérossy

Ex excelsis.

Sokat kiálltam életemben.
Hiszen siralomvölgy a föld.
Nyugtót a sirom tul reméltem.
De óhajom be itt se tölt.

Mig földön éltem, emberek közt,
Nem egy erős kritika ért: —
Holtom után meg Pulszki, — Pulszki
Fon emlékemre most babért.

Eö.

Fiumei cigányadoma.

- Kinek kell ez a vasut?
- Elveszem én!
- Hát ez a kikötő kinek kell?
- Elveszem én!
- Hát a magyar Lloyd-hajózás kinek kell?
- Elveszem én!
- Hát katonát ki akar adni a haza szolgálatára?
- Szólj már te is, bibasz!

Absurdum.

„A pesti férfi-dalegylet október 14-kén női estélyt rendez.“

Kukliné prédikációi.

Ezt már szeretem Kukli!... No no, ne bizd el magadat a dicséretre. Tulajdonképen ez is az én érdemem. Hogy mi az én érdemem? Hát azon agitatio, melyet oda hazza a keltettem itt honról, s a minek köszönhetjük, hogy azok a kik előbbi birtokunkból kivertek, most már a restitutiót in integrum, „szóba hozzák“. Hogy ez a szóba hozatal csak olyan, mint mikor Pilátus a hiszekegybe kerül? Korántsem, Kukli. Jól ismerem én a mi volt jobbagyainkat. Ha valami a nyelvükön, az a szívükön. Ha minket nyelvükre vesznek, szívükön is hordanak. Jó, ne vess ki, ember. Emlékezzél csak vissza, hogy néhány hó előtt, az után a nagy sedani katasztrófa után, amely strófára nem tudtál kadenciát lenni, kevés idő mulva még csak szóba sem hoztak. Beszéltek Orliánról, Burbónról — de ugyan ki halotta Kuklit említetteti? Éljen Orlián! Éljen Henri V.! — Éljen Coueli! Hahaha! Ha akkor valaki elkiáltja magát otthon, hogy éljen Coueli, — hát azt meg se halották volna, mert az boldond. S a ki most kiáltja el, hogy éljen Coueli, azt agyon lövik, mert az agitator! Unja már

népségünk a közös társaságot, s ha eddig azt kiabálták, hogy Ánri szenk, Ánri szent, — ma már azt mondják, Ánri czenk! Akkor agyonhallgattak, most már gondolkoznak felőlünk. Cogitant, ergo sumus. Hogy honnan tanultam deákul? Hiszen a fiunknak, a Lojzinak, pap a keresztapja. Az jól tudott deákul, mig csehül nem tanították.

Aztán látod már az idevaló ujságok is szidnak. A Tájmpsz kezd figyelmessé lenni, a Délinyúz pedig nem csak délig nyúzó, hanem reggeltől estig nyúzó. Vilmos testvér pedig, a ki megrontott, csináltatott egy swarzwaldeni kakukos órát, melynek a kakukját Kakuklinak hívja, s a mely nem kakukol, hanem óranegyedenként azt mondja, hogy kakukli! kakukli! Te ezt gunynak nevezed Kukli? Ne feledd, hogy a ki gunyol, az már tart tőlünk, s leg-alább számba vesz. A kakuk ugy emlékezteti őt, mint Xerxest az étékfogó. Gondolj a spár-taiakra. Memento mori. „Emlékezzél meg arról a nagy svihákról tul a csatornán!“ Mondom én neked ember, hogy semmit sem tudni előre.

Virilisségi bizonyítvány.

— Tény lehetne. —

Biharmegye szeptemberben tartott bizottmányi ülésében erős vita folyt a fölött, ha valjon viril-nagyváradi kanonokok?

Antaláni ügyvéd vitatta csak az egész ében, hogy virilisek bizony. A mire

azonban senki sem hederített, mert az összes bizottmányi tagok bizonyítványt követeltek.

Végre azonban a káptalani ügyvédek ily kapacizálták:

— Testimonium virilitatis kell önöknek? Hát kérdjék meg a papgazdasszonyokat!

Hadargás.

Honvédek dala.

Motto: Katonának jól van dolga:
Húdra, borra nincsen gondja.
Népdal.

Megmutatták a világnak,
Hadakozni mint tudnának, —
Ha csatára trombitáltak,
Mint a sasok vivni szálltak.
Ellenségünk jöhetsz, várunk,
Minden órán készen állunk!

Liferansok dala.

Motto: Liferánsnak jól van dolga:
Húdra, borra nincsen gondja.
Népdal.

Megmutatták a világnak
Liferálni mint tudnának
Ha ebédre trombitáltak
Üres tállal odább álltak.
Oh ellenség, szépen kérünk:
Éhen, szomjan ne izéljünk.

Tábori jelszó.

Első nap:

A bakancsom ugyan Harapat,
De a fogam nem haraphat.

Második nap:

Jó fegyverem Werdel,
A liferánst verd el.

Harmadik nap:

Ha a honvéd csapat három nap éheznek; negyedik nap megkapja a kárpótlást — a miniszterium.

Ha pedig az éhes csapatok a liferánst jól elpáholják, másnap azonnal elégtételt kap — a magyar gazdaszonyok egylete.

Gyulai népdal.

Volt nekem szép kedvesem,
Sári volt a neve,
Elhagyott a hűtelen,
(Verje meg a ragya!)

(Nota bene. Ebben a népdalban az a viccz, hogy Gyulai Pál, a mint valamelyik papiros darabon a nevét nyomatásban olvassa, azt rögtön megpárosítja. Így a mult heten az Üstökös is hozván Lomhánnyit, futott a Kamorn mellett levő trafikába, s a két kisasszonykától meg is vett egy példányt. Most is bizonyára az lesz belőle, hogy a mint erről az arttalan "gyulai" népdartról fog hallani, sietni fog a trafikába s a két kisasszonykától meg vessz egy példányt. — Tessék ezt hinni vagy fo-gadni!)

Borkiállítás-bankett.

Miután minden valamirevaló gyűlés, jogász, szinész, természetvizsgáló, tanító-gyűlés, mind bankettel végződik: a Beleznai-kertben kiállított borok is esélyt adtak saját tiszteletükre.

Korelnökül: dr. Tokajy Aszu ur választott meg, mint a ki már 1833-ban született, azaz szüretett.

Elnök: budai Bakator Ambrus.

Al'elnök: egri Egres.

Jegyzők: visontai Rizling László, azaz Másló.

Jelenlevő tagok férfiak és nők egyaránt: Ruszti Guszti, Somlai Soma, Villányi Bor-csa, Szegszárdi Laura, hegyaljai Dufka Máslás, Rác Ürmös, Bikavér Tihamér, Sashegyi Piroska, Csaviczka Miska, Lőre Lőrincz.

A tagok mind igen elegáns tolettben jelentek meg. Tiszta üvegben, pompás vignettekkel, csupa szemüveggel. Toaszt toasztot ért. Összekocczantottak, vagyis összekocczantak. Leitták, vagyis felitták önmagukat, s igazán borban fürödtek. Ha kiürült valamelyk, a falhoz vágta üveglőzőékét.

Elnök igen szép bugyborékolással nyitotta meg a gyűlést, melynek magva az volt, hogy védszentjűknek keresztelő szent Jánost választá Parrag. Vagyis meg akarja e borokat keresztelni. Ez ellen testületileg tiltakoznak! Az ő természetük a vizet meg nem sziveli! Pista bácsit ajánlja disztagnak. Helyeslés.

Szegszárdi L. elnök véleményével egészen muszirozik, s azt egész terjedelmében felöleli.

Bikavér Tihamér viszont Szegszárdi k. a.-ét osztja egész terjedelmében, és ötlet öleli fel egész terjedelmében, s már csak azért is magáévá teszi, mert ő telivér Bikavér, a mi a borok közt „kékvért“ jelent. Tiltakozik Parrag bevizelési vizketege ellen. Ajánlja Lindleyt disztagnak, mert olyan vizvezetékét csinált, a kinek a csöve nem is csepereg. Elfogadják.

Rác Ü. interpellálja elnököt, van-e tudomása arról, hogy az ő nemzetisége nem vétetik Parrag által figyelembe, sőt meghamisittatik ólomczukor és tojásfehérnye által? Parragra a paragrafust rá kívánja olvastatni.

Sashegyi Piroska szintén panaszt emel, hogy ő mint magyar borleány portáltatott a külföldön, s a piacokon meghurcoltatott. Kezdetben volt is kelete a magyar bornak, de aztán a borgazda meghamisította őt, bécsi rongygyal pirositá, ugy akarta eladni, míg végre hitelt vesztett odakünn a magy ar

bor. Most már sirhat, hogy ő, a borgazda, mártír lett! Azért lett mártír, mert nem borba illő dolgokat mártogatott a boraiba.

Mind: Sajnos, de bevalljuk, hogy úgy van. (Nyakukat nyakasan kinyújtják.)

Hegyaljai D. M. Aztán meg az én termetem csak egy halbszájlti, mint Gyulai Palya. Mégis egész meszej gyanánt rekmmendáltattam, mint Puskin. Azt is megértem, hogy félmeszely létemre itezés üvegben árultattam. Akkor azt vetették nekem: „Iteze nad-rág, meszely — far.“ Morál: hogy a ki csak Palya, ne akarjon Puskinnak látszatni. (Mind: Helyes! Muszirozunk véleményével!)

Lőre Lőrincz. Hallják kentek, kentek is csak olyan lőre, mint én. Én csak keresztény vagyok, mert egyszer kereszteltek, de kentek a n a b a p t i s t á k, mert másodszor is le vannak öntve vízzel. Azért vizsgálják meg jól bensejüket, s beismerendik, hogy Ruszti Guszti voltaképen Csaviczka Miska, Hegyaljai csak Hegymögi, Villányiban csak egy kanálnyi a Villányi, Bikavér csak Csigavér, Egres csak Csiger, Dufka Másás csak halvány másolata nevének, RácZ Ürmös csak Oláh Eczet, a Sashegyi meg majd megmondom mi hegyi? Dixi! (Általános megsemmisülés.)

Csaviczka Miska. Körösi szenteltvíz üssön a hasatokba! Még ti ennek és annak a híres tiszta, „kékvér“ bornak adtátok ki magatokat? Lőrék, Csaviczkák vagytok, semmi más! mondja már Shakespeare. Úgy a földhöz váglak, ha megisztok, hogy!

Korelnök. Mi türés-tagadás, én kiskorú vagyok. Leköszönök; parragfa-dugót üssenek belém, ha maradok.

Elnök, alelnök, jegyzők: Csaviczka igazat mond! Mind testvérek vagyunk! Éljen az egyenlőség!

(Mind kibékülve egymással, örömitasan Lőre és Csaviczka keblére borulnak fel. Parrag leesik.)

Miből lesz a cserebogár?

Mottó: Bezzeg sarkantyú!
(XVI. századból)

Köztudomásu hogy hajdan szokás volt az elsőszülöttet felajánlani istennek, t. i. papnak nevelni, — a ki aztán gyermek kora óta egyházi öltönyben járt.

Egyszer, midőn kéregetett az egri barát, kórdi öt egy áhitatos anyóka:

— Ugyan szent atyám, honnan szedik maguk össze azt a sok szép kis barátot?

— Hát — összekoldulunk néhány száz tojást, ráültetünk egy kegyes, istenfélő vén papot, és hat hét mulva — csirkék helyett — kis barátok bujnak ki a tojáshéjból!

— Igazán?!... Ejnye, nekem is van a padláson 300 válogatott tojásom, oda ajándékozom mind... hanem azután szabad lesz ugy-e, meg nézнем a pap-csirkéket?

— Hogy ne szabadna?... Jöjjön el nyolcz hémulva Egerbe, majd megmutatom mind!

A kitüzött időben az anyóka megjelent két hosszúnyakú fiával. A barát mutatott neki néhány kis barátot.

— Hát csak enynyi van?

— Csak enynyi kelt ki, mert... hiába!... roszúl ült rajta pater Hyacinthus!

— Istenem, istenem! de szépek!

E közben a két góbé fiú folyvást bámult; egyszerre azonban az egyik röhögni kezd s rámutat egy lángvöröshajú barátára:

— Te Pisti, fogadni mernék, hogy az — a vöröskakasunktól való!

☞ Közelebb sajt alá kerül a ☜

„MÁKVIRÁG.“

szerkeszti

V I O L A .

! ITT !

Mann kann prenumerieren.

! HIER !

Prenumerálhatni.

Antidotum ez, és desinflex büzoltó szer, mint homeopatikus szer, nincs többé patkány, csimasz, és legyenek — rajta kívül. Megjelenik ha a sötétség beköszönt, mint Esti lap. Főmunkatársak János püspök, a simia, és Igyálviz Virgil, a pápistasápista, ultramontán szerelmesek az Úrbán lelkében. Fizetni nem kell csak venni. Olvasni nem szükség csak szagolni. Si deus pro nobis quis contra nos, jézusmária szent József, hunczut a német meg a magyar ha nem infallibilista, száraz menkö csapjon belétek „ultramontem“, a ki vesz annak lesz, bummarattabum, előre isten nevében — prenumerálni!

† † †

Hárman vannak, mint a kalvárián voltak.

Melyik függ közepén? Melyik függ jobboldalt?

Tudja kő, azt hiszem, mint hárman baloldalt.

Strámen.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — A pápa, mikor az olasz király az ő szék-városába berukkolt, így kiáltott fel: Fordulj fel Róma! (Be is teljesedett az isten igazsága, mert azóta Rómában A m o r uralkodik.)

— — Mégis csak áldott jó ember az a színházi intendáns, igazán atyja gyermekeinek, mint az anyaszentegyház. Nem kimél semmi költséget a művészetért, s utaztatja a művésznöket ha kell. Lám, most is olasz levegőt kívánt egyiknek a melle, hát elküldte Rómába.

— — A virilisekre ugyan rá jár a rud. (Hogy-hogy?) Úgy, hogy eddig azt danolázták őszavazóságaik hogy:

Nem jártam én soha iskolába,
Pimperlibe, dedóba, normába,
Még csak nem is voltam paczalista,
Hanem azért vagyok virilista.

Nem kenyerem olvasás meg irás,
„Okosságot“ pótolja a „birás“.
Nem irok, nem olvasok,

Én csak virilis vagyok! — most meg examinálják sorra, ki tud ezen aranylánczos, csupa gyűrűs ujjú, ezüst gombu bottal járó nagy nagy befolyásu urak közül — irni olvasni? Azok aztán a kik nem értik a sillabizációt, kihullanak, mint a rostán a polyva. Erre mondják viczet, aszszony.

Az Üstökös lapszemléje.

A Naplóban ezt írja boldogult Eötvösről — Pullszky.

„Együtt töltöttük ifjuságunk virágkorának legszebb éveit, a túlélőnek kötelességévé vált most megörzeni egy pár levelet, mely az elhunytak szintén dicskoszorújához tartozik.“

Interpelláljuk Longinasonist, azt jelentik é e sorok, hogy ha másként történt volna az istenek akarata, számot tartott volna ő viszont saját dicskoszorújához egy levélre Eötvös kezéből?

Azt is írja különben idem qui supra, hogy a 48-diki ministereknek a legkitünőbb tehetségü, s országosan ismert kedves jellemü államtitkárai voltak. Például Eszterházi herczegé volt — idem qui supra.

Egy kritikai lap, mely különben mint figyelmes irodalmi figyelő ismeretes, etalálván szundikálni a folytonos őrtállásban, neki findurálva magát „A távlat alapjáról“ illetén dolgokat közöl:

Tapasztalásból tudjuk, hogy mikor egy tárgy magasabban fekszik mint a mennyire látérzékünk kiterjed, a tárgy tetejének legfelső részéből majd semmit sem látunk, s viszont mikor, mélyebben fekszik, megint az alapsík fenekéből nem láthatunk sokat.

No ehez nem szükség, hogy festéktörő legyen az ember, hogy el ne higyje. De még az is nyomtatásban van a cikkben, hogy — Barabás Miklós festvénye: „A budapesti lánczhid alapkövének letétele“ mindig fölboszant, ha a nemzeti muzeum képtárába vetődöm. — Ezer szerencse, hogy akkor nem boszantja, mikor nem vetődik oda. Így az olvasó sem boszankodik ezen a cikkben, ha nem olvassa.

A zsendely recept.

F. R., a harminczas években Liptómege jeles főorvosa, egy falu utcáján haladt át, hol épen tót ácsok voltak faragással elfoglalva. Az egyik tót ácsnak gyomorbaja lévén, használta a jó alkalmat, s megszólítva a doktort, előadta baját.

A főorvos, miután alaposan elvégezte a diagnoszt, meg akarta a receptet irni, de papirja nem volt kéz alatt. Felvett tehát egy darab zsendelyt, mely épen előtte hevert, arra prescribált, s utasítá a patientst:

— Aztán óránként ekkora darabot vegyen be az orvosságból! (S a zsendelyen illusztrálta, hogy mekkorát?)

Két hét múlva megint találja a főorvos a tót ácsot.

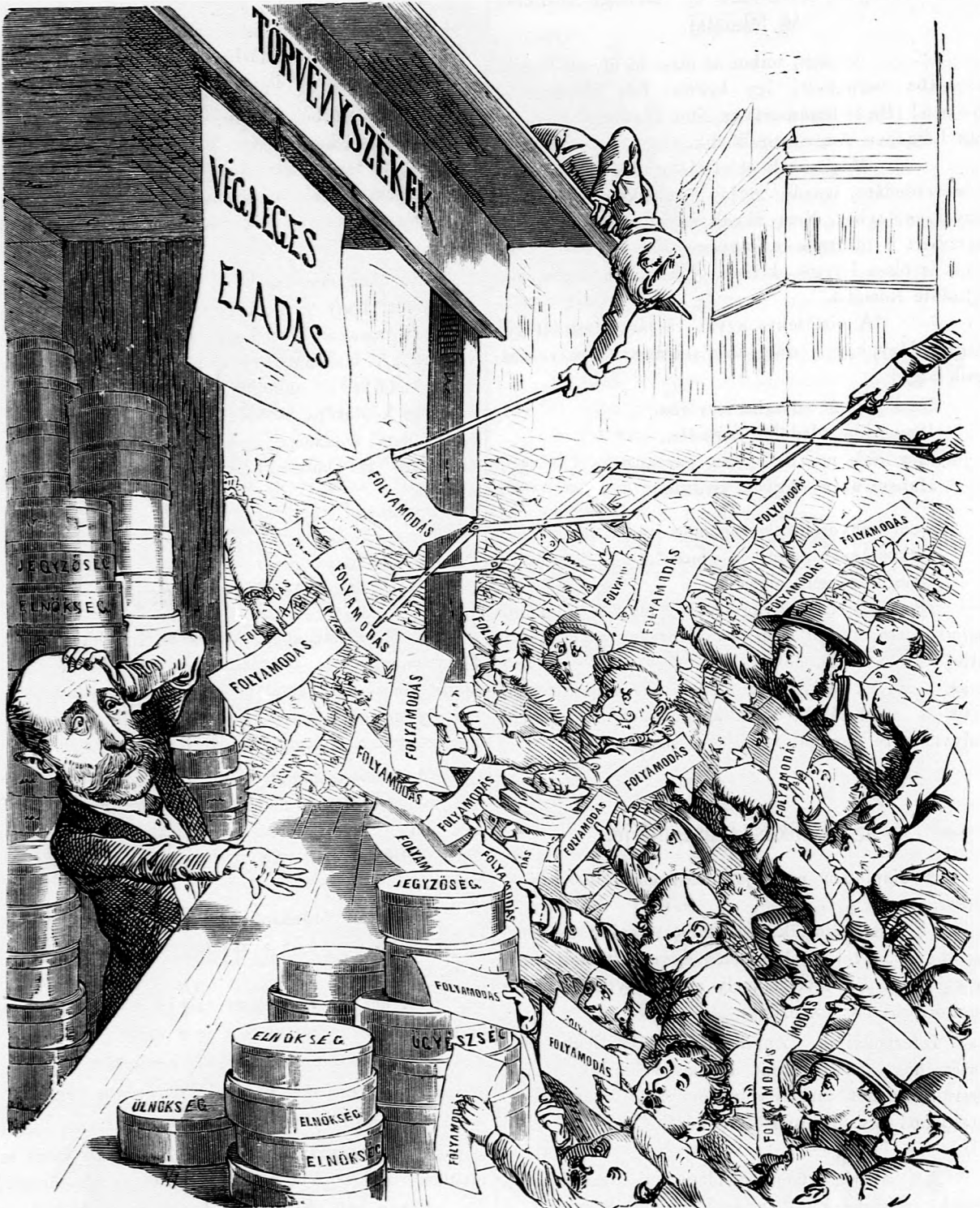
— No hát jobban van-e? kérdi tőle.

— Jobban, hála istennek, nagyságos uram.

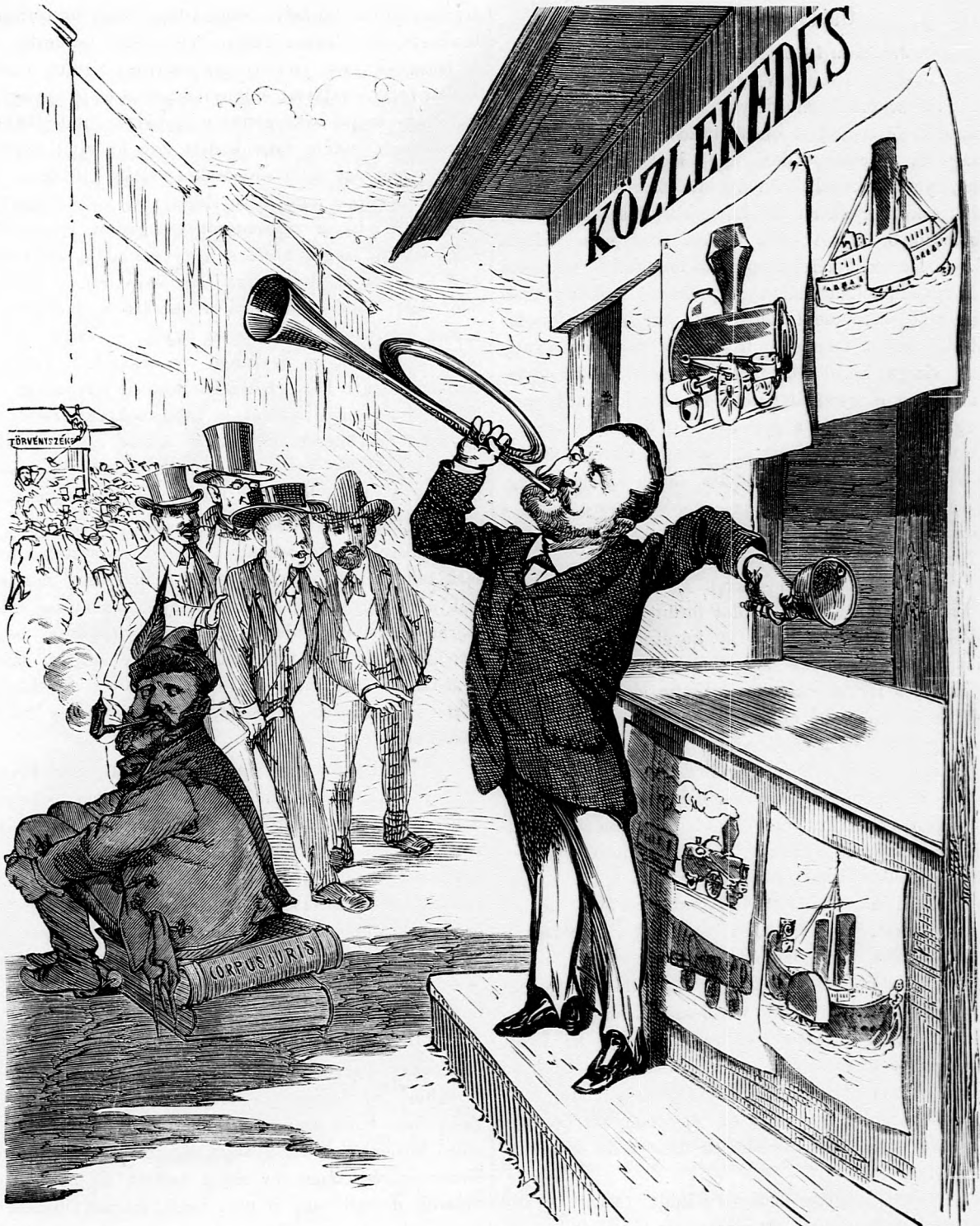
— Beszedte-e pontosan a receptet?

— Be én uram, ha még akkora lett volna is, csakhogy átkozott kemény volt az a medicina!

Akkor sült ki aztán, hogy orvosság helyett magát a zsendely-receptet szedte be.

Bittó. Uraim, tisztelt publikum! Ne jöjjenek valamennyien én hozzám vásárolni, kevesebb a portékám, mint a vevő; menjenek ide a szomszédomhoz is, nem látják, hogy az úgy ül ott magában, mint a görög az üres boltban!

Tisza Lajos. Meine Herren! Signori! Messieurs! Mylords and gentlemen! Jöjjenek! itt a nagy fizetéses hivatalok; nem kellene a hazai publikumnak. Segítsenek, hogy a nyakamon ne maradjon ennyi drága portéka.

Csúri élettörténete.

(A Jakliádon fellelkesülve írta az, a kié volt.)

(Vége.)

Feleségem szenvedélyes kertész. A mint kitavasodik, őt reggeli 4 órától kezdve esti setétig csak virág- és vetemény-táblái közt kell keresni. Maga ültet, gyomlál, kapál, öntöz stb. stb. Ezért meg én zsembelek sokat; gyakran bele betegszik a kertészségbe. Mi többiekül 6, 7, sőt néha 8 óra előtt nem kelünk fel. — De azért feleségem kerti munkáiban soha sem volt egyedül; Csúri mindég nyomában volt. Gyakran csak a jó szerencse tartotta meg, hogy feleségem feledésből agyon nem nyomta. — Ha az asszony valamely virágtő körül a burjánt tépdeste ki: Csúri ugyan azt tette, ő is gyomlált; néha megtörtént, hogy nagy buzgalmában magát a gyöngye és gyomlálandó viráglántát is kitepte; ha azt az asszony Csúri elszidása és riasztása után vissza ültette, tövén a földet megnyomogatta: Csúri csak az odább lépésre várt, s azonnal ott termett, a visszaültetett plánta földjét ő is megigazgatta, meglapogatta csőrével.

A rezeda nagyon rosszul kelt ki azon évben, a kikelre tehát nagy gondot fordított az asszony — volt egy igen szép bokor, ezt körülgyomlálta. — A mint végezte és odább lépett: Csúri csőrébe veszi az egész tőt s farkcsóválva prezentálja asszonyának. — Elképzelhetni a „ne mulass“-t. — El is hordá magát Csúri gyorsan és tovább mint 10 perc, magát feleségem közelében nem mutatá! Ez gyanus volt! Körülnéz feleségem, valjon mi csinon mesterkedik Csúri? Hát épen akkor koppaszt egy olajfa csemetét leveleitől, mely az asszonymak kitünő kedvence volt. — Ez már kiállhatatlan! El kell pusztítani ezt a gaz csókát! Hozzá is ütött egy babkavaróval, de oly kiszámítással, hogy a karó csak akkor érkezzék a Csúri helyére, midőn az onnan már elszállott s így agyon is ütötte — hült helyét. Megvallom, hogy halálos csapást — a torkig telt boszankodások után — én is gyakran intéztem Csúrira, de, tudja az Isten, mindig úgy ütött az ki: mint a feleségem babkaró ütése. — Nem birtam eltalálni a gonosz állatot. Már hogy ő volt-e ügyes, vagy én ügyetlen, azt nem fessegetem, elég, hogy Csúri az ütést soha sem kapta meg.

Midőn leányom betegen feküdt, Csúrit ágyától elzavarni nem lehetett, ott virrasztott és busult, a párnára szállván, csőrével, mint mikor az ollót nyitjuk, — leányom behunyt szeméit felnyitni igyekezett, hogy szemébe nézhessen; apróságot, csecsebecsét, epret,

éretlen szilvát hordott s ezeket tápul vagy orvosságul beakarta adni, azokat játéokra, mulatságra hordotta. — A betegnek nem volt nyugta Csúritól; siratta, hizelkedett farkcsóválással, szárnyrebegtetéssel, gyógyögéssel. Nagy bajjal kikergettük a szobából, ajtót-ablakot becsuktunk; addig settenkedett, míg az ajtót nyitva találta, míg azt kilincsbe csukni valaki elfeledte. — Ekkor csőrével, mint ollónylással, az ajtót belésétől elfeszítette s ha az erőfeszítésének engedett, egyenesbe neki vetette magát s csőre hegyével addig taszította, míg a nyílás az ő számára elég nagy lett. — Ekkor bent volt minden hessegetés daczára a szobában, s azután kivivta helyét a beteg ágyán. — Végre kénytelenek voltunk az ágyrámát és takarót a betegre borítani. Csúri kétségbeesetten kereste leányomat. — Ez ismerte Csúri nyelvét — azon szoktak társalogni, egymást tökéletesen értették, — jelt ad a takaró alól. Csúri egy nyilást fedez fel a takarón, azon az ágyba bebujni s ott a betegnek hizelegni, percz műve volt.

Különös kedvtelését lelte abban Csúri, ha a látogató-szobába lopódzhatott és ott az asztalon kósárcában álló látogató-jegyeket a szélrózsa minden irányában egyenkint a szoba földjén szabatosan szét-szórhatta; ha e csinján — mi majd naponta megtörtént — rajta éretett, hasra vetette magát, szárnyát-farkát elterjesztette, rebesgette, és esdeklően kérte a bocsánatot, azonban rendesen csufos kiküszöböltetés lett a bére

Vendégeinket figyelmeztetni kellett, mert kivált az olyanok, kik Csúri kegyeit meg nem nyerték, hamar pórul jártak. A többek közt egyszer B. ur az izraelita község ügyében jelenvén meg nálam, őt a kerti kalibában fogadtam, s beszélgettünk. — Csúri vállára száll, ez örvend a barátságának, de alig ad örömeinek kifejezést, nagy jajveszékelést hallat. Mi az? Csúri gonoszul megdolgozta B. ur büfület, vére is folyt, — azzal tamquam re bene gesta — Csúri a ház tetején sétált.

Mikor csinyt tett, rendesen vagy valahová elbujt, vagy a szomszéd házak vagy fák tetejére repült. Ilyenkor „ad audiendum verbum“ czitáltatott. A hívásra nem felelt senkinek. Tehát leányomat küldtük idéző bírónak. — Ez őt saját nemzeti nyelvén idézte. Nemzetiségére Csúri ur sokat tartott, de az első és második felszólításra mindig néma maradt; hanem a harmadik már nem állotta ki a dicsőséget, szónoklani kezdett és hanyat-homlok rohant-repült leányom vállára vagy fejére. — Egyszer ép ily plastikai állásban lepte meg leányomat az utcán ellovagolt tisztii-

kar. — Mind megállottak, s udvarom felé fordíták lovaikat. A jelenet meglepte őket.

A kor büneitől nem vala Csúri ment. — Mint lelkiismeretes életírónak ezt is be kell vallanom. — Igen szeretett szivarozni és pipázni. Ha szivart kapott, annak végét csőrébe fogva, óráig is elszáhlta vele. A pipából a rövid szárut szerette, szopókáját megcsipve, magasra tartott fejjel szeretett sétálni.

Igy folyt Csúri élete ezer meg ezer istentelen csintevések közt. De csak sok a mi sok! Miután őt szépszerével eltenni láb alól egyikünknek sem sikerült, feleségem indítványára hadi törvényszéket hívtunk össze felette. Elítéltetett: deportatióra, mint veszedelmes communista. Magam kísértem, vagy jobban mondva, vittem száműzetése helyére, a városi czukrász gyermekeinek ajándékozván. Nem mulaszthatam azonban jó bánást ajánlani és genialis ötleteit, és cselekedeteit elbeszélni. — Előadásom meglehetősen hideg fülekre talált. Denique, bevallom: szontyolodott kedélylyel ott hagytam.

Haza mentem, mint kinek az orra vére folyik — hát otthon is minden embernek az orra vére folyik.

Komoly csendben és néhány sohajtás közt telt el pár nap. Senki Csúriról nem beszélt a háznál, de láttam, hogy mindenki felőle gondolkozik. Én is hallgattam, de elsomfordáltam a czukrászhoz, kérdést tévék Csúri felől. — Omlott a panasz „a paraszt“ ellen. Talán jobb lenne, ha elvinném, mondám. „Jó lesz biz az,“ felelé a szakácsné, „mert kiállhatatlan a csufság és kár, a mit ez a — — a süteményekben, befőttös üvegekben s mindenben tesz.“ Felkeresém a bünhödtet és megesett szívem állapotján; szárnyai elvagdálva, farka kitépve, csőrének alsó része felére letörve vagy vágva! Monstrum horrendum infame ingens! Valóságos sziberiai vagy cayennei deportatus.

Szegény Csúri! Magamhoz vettem, de nem merem nyíltan haza vinni, féltem a szemrehányástól, pedig tudtam, hogy mindenki előtt óhajtott lesz megjelenése. Kaputom zsebébe (azaz hogy attilám zsebébe, mert akkor azt viséitünk mint igaz magyarok,) attilám zsebébe dugva haza sompolyogtam, s az udvaron szabadon bocsátva, teljes nonchalanc-szal a szobába lépve, pongyolámba öltözém. — Lestem az első találkozás percét. „Csúri! Itt a Csúri! Kedves Csúri!“ ily hangok érintik egyszerre füleimet leányom és az asszony szájából. No — gondolám — jól kezdődik. Egyik a más kezéből ragadja ki, czírógatja, csókolja, sajnálkozik, könyez a szegény Csúri

szánandó állapotán. De még sem kerülhetém ki a fõrgeteg élet. Honnan jött ki hozta vissza a bünõst? Minden gyanu felém fordult, hiában tagadtam, mint a talponsült ördög.

A vége gratia lön Csúri fejére, mint I. Napoleonéra, ki a kisázsiai és afrikai pestis kellõ közepébõl engedély és passzus nélkül érkezett vissza Franciaországba. „Inkább a pestis hordjon el bennünket, mint az ellenség“ mondák a francziák. „Inkább törjön-rontson és rendetlenkedjék a Csúri, hogy sem jelenlététõl fosztva legyünk“ gondolák az enyémek. Csúri otthon maradt.

Sok bünét köztudomásra hozám Csúrinak, még többet már elfeledtem, illik tehát erényeirõl is szólnom egy-két szót.

Csúri nagy barátja volt a tisztaságnak, s meleg napokban ebéd alkalmával szárnyrebesgetéssel és szavakban kérte, hogy fûröszzék meg. Ekkor valamelyikünk a vizes palaczk teljes tartalmát Csúrirra öntözte, õ néha a második fuziót is elvárta, a vizõmlés alatt szabatosan zuhanyozott, mig olyan lett, mint a kiöntött ürge. Megelégedvén, elfutott és addig szaladgált, mig megszáradt, tollait rendbehozá s elõállott és megkérte ebédjét.

Alsó csõre — mely késõbb teljesen kinõtt — le lévén törve, azzal nem birt inni. Addig okoskodott tehát, mig kitalálta az ivás módját; fejét és nyakát addig görbitette, mig felsõ csõre esett alul s így ezzel meritve ivott. Ugy nézett ki mint egy pelikán, fiait begyébõl etetve.

Idõsb fiamat, kinek voltakép pénzen vett rab-szolgája volt, Csúri gyûlölte, mert mint megyei tiszt, par force akarta õt nevelni.

Igy élt még Csúri köztünk; már alsó csõre és tollai is szépen kinõttek, helyre legénynyé vált. Azonban „Csak könnyü és közepszerü diszlik itt a nap alatt.“

„Szerencsétlen a ki annak keskeny körén tul halad“

a nemesebbett sarkon követõ fátnum õt is cél-táblájául tüzé.

Tornáczom padlója kijavításával egy kõmives foglalkozott, felsõ ruháját leöltve, a tornácz zugába helyhezé; egyik zsebében gyufa csomó volt. — Csúri szokott vizsgája alá vevé az öltõny zsebeit, a gyufákra akadt, s annak villóit — a kõmivest megtréfálandó — lecsipegette — Önmagát mérgezé meg a szerencsétlen!

Délután 3 óra tájt látjuk, hogy kedvetlen. —

A megszólításra előjő és fürdőt kér. Már forrósága lehetett. A fürdőt egy rá csorgatott palack vizben megkapja, de nem üdült.

Estve szállására, a pinczébe helyhezkedett s reggel a felhasznált gyógyszerek daczára a padlason megdermedve halottan feküdt.

Sajnálkozásunk mély és nagy volt a baleseten. Feleségem s leányom könyeztek, magam, s fiam is alig nyöghettük köny nélkül. Azonban meggondolván, hogy „versatur urna serius ocius sors exitura“ és ez közös sorsunk: nem maradt egyéb hátra, mint illő temetésről gondoskodni. — Egy szivar ládikából koporsó rögtönöztetett, azt leányom madraczczal és vánkossokkal ellátta; virágokkal körül rakatott a Csúri, koporsója beszegeztetett s felvirágoztatott, s azután megindult a testtel a halotti kíséret. Elöl vitte a testet doctor fiam, kísérte leányom és idősb fiam, a menetet bezártam én. Feleségem nem szokott temetésre járni. — A kerti pavillonban az asztalra könyökölve sirt. — Tréfával elütni a dolgot egy pár szót elénekeltünk. — De egyszer azon veszem észre: hogy hangom rezeget, azután megtörik és — könyeim peregnek; hát ugyanakkor a doctor és másik is elhallgat; nézem, szemeiket törlik, közből leányom már rég sirt. — Most is, a mint ezt írom kicsordultak könyeim.

Némán tettük Csúrit az anya föld kebelébe, szomoruan távoztunk sírjától, s később is megrikatott emléke. Társaságokban éveken át adomáztunk Csúri élet történetéből.

Az óta sem kutyát, sem macskát sem madarat a háznál nem tartunk; — azt mondja feleségem „nem akarja magát az elkárosodás fájalmának kitenni,“ s igaza van.

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

Levelezési lap.

A m. k. Kis-Komáromi tisztartói hivatalhoz a kpesti papnövendékház birtokán, Kis-Komáromban. Zala-megye. Szántói járásban. Ersuche ergebenst, um eine Anstellung als Landes- oder Forstl. Praktikanten-Gehülfe. En magyarul németül egyenlő jól írok és beszélek, bizonyosság e levéllap. Hogy lapra írok, mentesen fel a 2 kros olcsóság. Adressom: An Herrn Michael von T. Untere Donauzeile Nr. 12, Pesten, **Ausztria**. Esedezem alássan Posta utánvétel mellett a lehetőségig, minél előbb felelni nékem, mert

az idő rohan és drága=pénz, kinek ideje van mindene van, én meg már 25 éves elmúltam már, ideje hogy közös hazánkért én is csekély erőmből tetre keljek és megtegyem érte azt mit a kötelesség követel és ráróv az emberre és gyarapítsam a lehetőségig józanul! Pressante eilige Dienstsache, Samstag 5 Aug. 1871. Hochachtungsvollst unterthänig Michael von T.

Előfizetési felhívás!

Megjelenik alagyas szerkezetben, 8 részben, 1 kötetben, „A világ szellemi és anyagi műszervezési krónikája.“
I. rész. A világ általános története alapfoglatát a teremtés ősméretétől fogva — jelen jelesebb időig 12 században XII. alagyaiban.

II. rész. A föld kerektségén levő főbb vallások és vallás felekeretek vázlatát, általában 30 alap és secta tételekből állók annyi alagyaiban.

III. Magasztos és számosabb columnális férjfiakhoz különböző időszakbani intézett disztisztelet és üdvözet gyűjteményét XVIII. alagyaiban.

IV. rész. A női méltóságot a világon XII. alagyaiban.

V. rész. A virágzó szerelem XXI. alagyaiban.

VI. A fogamzó szerelem XV alagyaiban.

VII. Lenomida és Sofranó szerelmét kölcsönös egymásközi levelezésben, s Báró Ditrich Ede összekelését Sofranóval s Lenomida összeesküdtetését Báró Ditrich Medárdával XXXV alagyaiban.

VIII rész. A házasságot VII alagyaiban.

Ezen epinicionális könyvnek feladatja a világ átjárata lévén; — nevezeti tulajdonságánál fogva ész és szív-vonzólag — remekileg szerepel; anynyira hogy magis vitu et lectu, ut radians lumen solis — quam nomine — animum post se trahit és pedig nulla laude crescere et nulla visu perationem nimmi potest.“ Virgiliusak eme mondataként „elogium tracita quod formam lictora voce.“

A könyv csinos borítékba bekötve — akármely helyre is bérmentesen szállítva frt. kr. minden gyűjtőnek egy példány után egy tisztelet példánnyal szolgálók.

Levél adresse: D. Györgynek a világ szellemi, anyagi és műszervezési krónikájá írójának terhelve.

Szerkesztői subrosa.

— Gy—i jól pedzi. — Szegény Pannóniát félretettük. — M. K. jurátus viceze éltelen. — F. bányai, óbecsei, veszprémi, pápai, balatonvidéki, vas- és soproni terminologia a levásra nagyrészt jó. — Kolozsvárra t. példányt küldünk a névtelennek. Kérjük nevét a címzés véggett tudatni velünk. — H. H. urhölgy, és Bolygó műszavai kitünők. Eddigél mintegy 150 találó szavunk van a leírásra, úgy hogy azt kell hinnünk, hogy nem is Mars a hadúr volt a magyarok istene, hanem Bachus.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR

Lakása: Státió-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1871.

NYOM.AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Bárátok tere 7-ik szám.)

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ J.

hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. sz. a.

Rajzolja:

JANKÓ,

Metszi:

POLLÁK.

Gyönyörű Baslik 4 frt 25 krtól felfelé.

Hol tanácsos divatárut venni?

Legszebb, jobb és olcsóbb árakon.

POLLAK ZSIGMOND

raktárában.

Pest, uri utca 4. sz. alatt.

- 3/4 széles ruhakelme 25 krtól felfelé.
- 3/4 " skót popelin 30 krtól felfelé.
- 3/4 " Diagonals 40 krtól felfelé.
- 3/4 " Mustrás Mohair 35 krtól felfelé.
- 3/4 " Rips minden színben 50 krtól felfelé.
- 3/4 " Röjtos ruhakelmék 45 krtól felfelé.
- 3/4 " Szászoni Volours 60 krtól felfelé.
- 3/4 " Fekete Lyoni Fail 1.80 krtól felfelé.

Továbbá igen választékos raktár minden a divatnembe való árukból, női és férfi Plaid-ek minden nagyságban — nagy Gyapjagobelin ágy és asztalterítők.

3/4 Csipkefűzők minden áron és minőségben fehér zsinór — pikét és színes Barcbent, rumburgi — hallandi — Créas és fonatváznak, Chiffon és ágykelme feltűnő olesó áron.

1 Tucat valódí színes battist zsebevaló 1. 90. kr.

Minták kívánatra ingyen küldetnek és pedig bérmentve

Megrendelések gyorsan teljesítenek.

Selyem-Rayé minden színben 1 frt 45 krtól felfelé.

1000 frt fogadásul!

hogy az egész birodalomban és sok más országokban senki sincs, ki miként

Brauswetter János

chronometer- és műórás Szegeden (szülővárosában)

12 éven át külföldön és a francia Svájc legjobb órágyárában az óraművészet minden titkait magáévá tette, a hozzávaló gépeket beszerzte, és

Münchenben

az elméleti és gyakorlati vizsgát ott addig még senki által meg nem közelített eredményvel leletta volna; ki továbbá üzlete 22 évi főnállása óta annyi órát és mindezeket, újakat ugymint javításokat, saját találmányu gépek és eszközök segítségével, 40 évi tapasztalás alapján, saját vezetése alatt oly jó állapotba helyezte, és szemlélyesen, a zsebrókat függő vagy fekvő, egyszerűval minden helyzetben és rászokásokban oly arányo-

san és pontosan szabályozva adta volna át a t. ez. közönségnek, mint azt ő tette, és jövőben is tenni fogja. Azonfölül tölem minden óra vevője egy 10 évi, és minden javítás megrendelője 5 évi írásbeli jótállásról szóló iratot kap, használati utasítást is együtt. Hogy a mondottak folytán óráim minden tekintetben a legjelesebbek, legpontosabbak és legújtanosabbak az magától érteik. Igen gyakran ismétlődő utánrendelések és dícsőőlevelek, es. k. katonai és polgári egyenektől, valamint óráskótlól, még fővárosokból is, bizonyítványok, bizonyítékó tömönyelen száma mik a mondottak igazságát megerősítik, nálam megtekinthetők. Segédök nagy száma, kik nálam dolgoztak és tanultak, ezt szintén bizonyíthatják

Arany-és ezüst-órák és lánczók a m. kir. ellenőri hivatal által megvizsgáltatvák, és minden nemben a legnagyobb és legdiszeseb választékban kaphatók.

Férfi órák.	Frt.	Hölgyórák.	Frt.
Ezüst cyl. óra 4 rubinnal	10—12.	Ezüst cylinder	13—18.
" " felpattanó	10—12.	Arany női órák 4 és 8 rub. 3. sz.	25—30.
" " aranyszélglyvel	13—14.	" " óra, zománcze.	31—36.
" cylinder dupla tokkal	14—17.	" detto, arany fed.	36—50.
" " kristályívveggel	14—17.	" detto, zománc gyém.	42—45.
" horg.-óra 15 rub.	16, 18—20.	" női óra krist. üveg.	42—45.
" horg.-óra duj. a tok. 18,	20—24.	" detto, duplat. 8 rub.	38—48.
" angol horgony óra kristályívveggel	18, 21—24.	" detto, zománc. gyém.	58—65.
" ugyanazok dupla tok.	23—28.	" női horgony-óra	42—48.
" horg. rem. fülnél felhuzható, krist. üveg.	30—36.	" " kris. üveg.	56—60.
" detto dupla tokkal	35—40.	" " dupla tokkal	50—56.
" tábori horgony rem.	38—45.	" detto, zománc. gyé a.	70—80.
Arany horg-óra 15 rub. 3. sz.	36—40.	" Serkentő, órával együtt 7 ft.	
" arany fedéllel	45, 50, 55—60.	Snapos 13 ft., mely geryrát is gyűjt 9 ft.	
" horg.-óra dupl. tokkal	55—60.	" Ezenkívül minden egyéb kívánató óra kapható, ugy munkás-órák is	
" arany fedél	65, 70, 80—100.		
" horg.-óra kris. üveg	42—44.	Inga-órák legnagyobb ráktára.	
" " arany fedéllel	60—75.	Minden napi felhu.	10, 11, 12 frt.
" remontoir	65—100.	Minden 8 napi felhu.	16, 20, 22 "
" detto dupla tokkal	100—480.	Óra-és félóra-ítéssel	30, 33, 35 "
		Negyed-és óra-ítéssel	50, 55, 60 "
		Hónap-szabályzó	28, 30, 32 "
		Inga-órák bepakolásáért	1 ft. 50 kr.

Ezüst óralánczók 3—8 frtg, hosszuk 6—15 frtg, 3-mas számú aranylánczók, rövid 15—70 frtg, hosszú 35—100 frtg. Órák, melyek nem tesztenének, kicserélhetnek. Órák, arany-és ezüst a legmagas árig cserbe cserélgetatnénk. Vidéki megrendelések a pénzösszeg előleges beküldése vagy utánvétel mellett pontosan teljesítenek.

Cs. k. udv. szállító.
A legjobb és legolcsóbb
uri ruhák.

- Gyapju-öltönyök . . . 16—45
 - Vászonöltönyök . . . 13—25
 - Alpaccakabátok . . . 6—10
 - Vadász " . . . 6—25
 - Házi " . . . 5—10
 - Frakkok s séta kabátok 11—35
 - Hálóköntösök . . . 8—50
 - Papi kabátok . . . 18—30
 - Nadrág mellényvel . . . 8—15
 - Katonai blouse-k . . . 7—15
 - Tornászöltönyök . . . 2 1/2—8
 - Gyermeköltönyök 7—20
- Igen olcsó bérruhák nagy választékban, ujak épügy, mint viseltek. Ugyanott viselt ruhák ujakra kicseréltek; és az előbbiek a legjobb állapotban s nagy választékban és igen jutányos áron kaphatók.
- Vidéki megrendelések azon al teljesítenek, és a nem tetszés esetében minden akadály nélkül visszavétdetnek. 4259 2—*

Rothberger J.
Pesten: Deák-utca
7. sz. I. em.
Bécsben: Stephansplatz 9.
Prágában: Ecke der Obst und Pergasse,

7-ik kiadás.
(Magyar nyelven 4-ik.)
4258 **A nemi élet** 2—12
titkai és veszélyei.

Értekezések a nemzés-, terheség-, ifjúkori vétek-, magömlés-, sápkór-, tehetetlenség és magtalanságról stb., ez utóbbi betegségek óv- és gyógymódjaival.
Függelékkel a bujakeri ragály-zásról, és Dr. Rodet lyoni orvos ragály elleni legbiztosb óvszeréről a férfi és női ivarszervek bonczatani ábráival.

Ara 1 frt.
Postán megküldve 10 krral több, utánvételrel 40 krral több.
Megrendelhető szerzőtől következő czím alatt:
Dr. EIBER U.
József-utca 66-ik szám, saját ház. Pesten.
Betegek levél útján is gyógyíttatnak.

Welisch Adolf
Pesten,
Kristóftér 2-ik szám
4260 I. emelet, 2—*
leghirnevesebb czég
uri ruhákra
nézve ajánlja áruit
az őszi és téli idényre
bámulatos olcsó árakon.
Melton-felöltők
12 ft.
Téli kabátok 6—60
Őszi felöltők 10—30
Köpenyek és havlokok 10—45
Finom városi bundák 40—300
Utazóbundák 36—200
Frakkok és járkabátok 14—30
Őszi kabátok 6—26
Vadászkabátok 6—3
Papikabátok 16—28
Barsóykabátok 18—28
Háló-kabátok 7—25
Őszi öltönyök 19—50
Téli nadrágok 4—18
Téli mellények 4—10
Tornászöltönyök 2 1/2—5
Czópök Tuniszi 2 1/4—6
Utí gubak csuklyával 10—30
Házi és irodai kabátok 4—12
57 Bécs, Maria-hilf, Hauptstrasse 57
a Mariahilfi templom mellett

Hihetetlen,
de
mégis igaz,
hogy az alább
felsorolt
regulált
Ó r á k
oly mesés olcsó áron
adatnak el.

Csak 10 frt egy valódi ezüst hengeróra, kristályüveggel, perem-mutatóval, valódi talmi-aranyláncczal, medaillonnal és jótállási jeggyel.

Csak 19 frt 50 kr egy valódi angol, finom tűzaranyozású ezüst chronometer óra, kettős köpennyel, finoman zománcozva kristály-üveggel, finom talmi-aranyláncczal, medaillonnal és jótállási jeggyel.

Csak 15 frt 50 kr egy valódi angol, finom tűzaranyozású ezüst chronometer-óra, egy köpennyel, lánccsal és medaillonnal, valamint jótállási jeggyel.

Csak 14 frt egy valódi angol csinos talmi-arany henger-óra, legújabb mintájú, kettős kristályüveggel, melyben a szerkezet elzárva is látható, talmi-aranylánc, medaillon, és jótállási jeggyel.

Csak 14 frt egy talmi-arany-óra, kettős köpennyel, savonette, rugóra, kristály-üveg- és nickelművel valódi talmi-aranylánc és medaillonnal, valamint jótállási jeggyel.

Csak 17 frt egy valódi angol ezüst horgonyóra, kristály-üveg- és finom véssel, lánccsal és medaillonnal, valamint jótállási jeggyel.

Csak 15 vagy 18 frt egy angol Prince of Wales remontoir-óra, a legerősebb csőüveggel, (calyber) kristály-üveggel, Nickelművel, valódi csinos talmi-aranyba foglalva. Ez órák a többiek felett azon előnnyel bírnak, hogy azokat kules nélkül lehet igazítani és felhuzni. Ily órákhoz mindenki egy talmi-aranyláncot medaillont ingyen jótállási jeggyel kap.

Csak 15 vagy 18 frt egy egészen kisdud női óra, valódi ezüstről valódi aranyozással, nemkülönben valódi talmi-aranyláncczal és jótállási jeggyel.

Csak 13 frt egy ezüst henger-óra, rugóra és csős kristály-üveggel, nemkülönben lánccsal és medaillonnal talmi-aranyból.

Csak 22 frt egy legfinomabb ezüst horgonyóra, 15 rubinra, legfinomabb talmi-aranylánc és medaillonnal.

Csak 22 frt egy ezüst remontoir-óra, mely kules nélkül felhuzható, talmi-aranylánc és medaillonnal.

Csak 24, 26, 28 frt arany női-órák, lánccsal, medaillon- és jótállási jeggyel. Továbbá 50—70 tíg eszlárvákkal (Brillanstein.)

Minden ezüst és arany óra, a cs. kir. fémek bélyegzőhivatala által bélyegzett.

Talmi-aranyláncok: rövidiek ft 1. 1.30. 1.60. 2. 3. 4. 5. 6. hosszuk ft 1. 1.60. 2.50. 3. 4. 5. 6. 7.

Valamennyi órák első minőségűek, és másokkal, csekélyebb minőségűekkel fel, nem cserélendők.

Az összegnek e öre beküldése, vagy utánvétele mellett minden megrendelés 24 óra alatt teljesítetik, és a kívánatnak meg nem felelő czikkék a legkészségesebben kieserülnek. Nem regulált órák 2 frttal olcsóbbak. Arjegyzékek ingyen.

Óraművesek és órákereskedők, egy az órák minden neibeiben nagy választékú készletet találnak, és csak a közvetlen Angolhonból és első kézből megszerzés, valamint a nagyban tömeges árusítás teszi lehetővé az órákat oly olcsón árusítani.

10—12

GLATTAU N.

4217

I. bécsi óratelepzet (Etablissement)

51. Kärntnerstrasse **51.**
im Palais Baron Todesco

4256 **Régi pénzek érmek-
régiség- és ásvány-gyűjtemények** 1—3

3 frttól kezdve fűfelé
diszes ajándékul

használhatók; valamint válogatott **ékszer-tárgyak'** ó- és új-dívatnak minden árban kaphatók az

érem-, ásvány- és régiség-tárgyak
irodájában, a Lloyd-épületben.

Coaks-eladás.

A téli idény kezdetével t. közönség tudomására hozzuk, hogy 1871. október 1-től fogva a coaks ára 1 frtra vámmázsánkint a gázműnél Pesten vagy Budán szállított le, s a coaks szállítása a vevőfelek kérelmére mindkét gázműtől eszközöltetik, mely esetben

1—15 mázsa vételénél a fuvardíjt is beszámítva 1.08 frtjával vámmázsánkint, 15 mázsnál a fuvardíjjal együtt 1.06 frtjával számítottatik.

Kívánatra a pinczébe stb. való lerakás is eszközöltetik, s azért vámmázsánkint 2 frt fizetendő.

Megrendelések elfogadtnak:

4265

P e s t e n :

a gázműnállatio

a gázmű-él, i hivatalánál arany kéz-utca 5. szám.

Schmiedt Fr dolin urnál, a 3 dob- és sip-utca szegletén.

Komáry Károly urnál, váci-ut 25. sz.

Lahm D. urnál, nagymező-utca 17. sz.

B u d á n :

a gázműnél,

a világítási szobában, viziváros, fő-utca, a 3 nyul-kaszárnya átellenében, Ezenkívül léteznek coaks-raktárak.

P e s t e n :

Eder F. M. urnál, belváros, kalap-utca 7. sz.

Mayer Nándor és fia urnál, kecskeméti-utca 1. sz.

Mészáros Miklós urnál, Lipótváros, nádor-utca 20. sz.

Ehrlich Sándor urnál, Lipótváros, váci-ut 19. sz.

Riedl Jozsef urnál, Terézváros, akácfa-utca 31. sz.

Kraus Jónás urnál, Terézváros, király-utca 30. sz.

Miklós Antal urnál, Józsefváros, kerepesi-ut 60. sz.

Krajcsovits J. urnál, Józsefváros, templom-tér 6. sz.

Stadlucker C. urnál, Ferencváros, illői-ut 65. sz.

Eliás S. urnál, Ferencváros, soroksári-utca 14. sz.

B u d á n :

Matuschek urnál, vár, városház-utca 89. sz.

Schugel S. H. urnál, vár, iskola-utca 261. sz.

Wegerer A. urnál, viziváros, fő-utca 21. sz.

Ipányi M. urnál, Tábán, templom-tér 607. sz.

Povonits László urnál, Krisztinaváros, János-utca 40. sz.

Gázmű, Pest, october 1-én 1871.

**Általános osztrák gáztársulat.
A pest-budai gázművek helyi igazgatósága.**

KÄRNT-RING 3